

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No.1-2, Vol. 41., January-February--leden-únor 2007.

More than 300,000 foreigners live in Czech Republic

Prague- A total of 310,000 foreigners have lived in the Czech Republic by the end of September, including foreigners who have applied for asylum in the country. Bohdana Hola from the Czech Statistical Office (CSU) told journalists. The number of foreigners in the country has grown by almost 30,000 in the first nine months of this year. Foreigners thus make up about 2.5 percent of the country's population, Hola said. Although most foreigners live in Prague their number is growing in all regions, she said. "Initially, the Czech Republic was a transit country for foreigners, but it is now becoming a country of their destination. Foreigners come here to remain and they are led not only by political, but also economic reasons," CSU deputy director Stanislav Drapal said. Czech society is ageing and is gradually dying off. Fewer children have been born in the past years compared to the number of deaths. The decrease is made up by foreigners. Ukrainians is the largest group of foreigners in the Czech Republic - 98,438 of them have legally lived in the country by the end of September. Almost 98,000 foreigners have come from European Union countries. Slovaks are the third largest group of foreigners - about 56,000, followed by Vietnamese - more than 39,000. Although the number of foreigners living in the Czech Republic is slowly growing it is still low compared to other advanced EU countries. In neighbouring Austria, foreigners make up one-third of the population and in Switzerland one-fifth.

Způsob, jak se nový český generální konzul v Torontě, Richard Krpač, představil naší krajské komunitě, byl unikátní. Ujal se úřadu 27.1. a 4.2.2007 se na Masarykovu sešel s třemi redaktory místních českých novin a vedoucí české TV, aby se jimi nechal vyzpovídat, ale také, aby se sám orientoval. Navíc v třeskutém mrazu položil květiny k pomníku "Obětem komunismu". Na snímku jsou zleva: Aleš Březina - "Satellite 1-416", Mirko Janeček - "Kanadské Listy", gen.konzul Krpač, M. Slepčíková - vedoucí TV programu "Nová Vize" a Jan Rotbauer - "Nový Domov". Cíle dr.Krpače: rozšíření hospodářské spolupráce, bezvisový styk a volby korespondencí.

Raoul Wallenberg
4.8.1912 - 17.7.1947

Canada's National History Society has a new Chairman: J.Douglas Barrington mluví dvěma jazyky a je zodpovědný za historickou revue "The Beaver", 478-167 Lombard Ave., Winnipeg, Man. R3B 0T6. Upozornili jsme ho na našeho J. "Eskymo" Welzla."

VÝSTAVA V NÁPRSTKOVÉ MUZEU
Citát slavného pražského mecenáše, filantropa, vlastence, průmyslníka a také politika Volty Náprstka (1826 - 1894) „Dobrym být a jiné blažit, toť úkol člověka“ uvádí výstavu v muzeu nesoucím jeho jméno v Praze.

Zlín

Po několik let se honosí Zlín jménem univerzitního města. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně byla založena roku 2 000, téměř 70 let po smrti jejího jmenovce, činného tehdy nepetržité ve veřejném vzdělání a vzdělávání. Univerzita ve Zlíně má dnes čtyři fakulty zaměřené na management a ekonomiku, multimediální komunikaci a současnou informatiku. Univerzita byla spojena rovněž s jednou z technických fakult Slovenské technické univerzity v Bratislavě. Univerzitu navštěvuje více než 7 600 posluchačů.

Největšího rozkvetu svého koncernu se Tomáš Bata nedožil. Zemřel roku 1932 při letecké nehodě poblíž svých továren ve věku 56 let. Roku 1938 vyrobil koncern Bata 58 milionů párů bot a měl 65 000 zaměstnanců, z toho 42 000 v CSR. Aktivita koncernu Bata přesahovala zdaleka produkci bot. Koncern zahrnoval vedle stavebních a dopravních podniků také leteckou společnost a vlastnil dvě zámořské nakladni lodí. Koncern Bata byl již tehdy příkladem úspěšné globalizace a patřil vedle Škodovky ke špičkovým podnikům ČR.

Bývalý ministr obrany Karel Kůbni (US-DEU) se má stát velvyslancem v Chorvatsku, informoval server Euro Online. Během letošního roku má vystřídat Petra Buriánka, který v Září roku působí od počátku roku 2003.

Na českou polární stanici Johana Gregora Mendla na Ostrově Jamese Rosse v Antarktidě odcestoval 26. prosince vědecký tým. Dvanáctičlennou výpravu, složenou z geologů, biologů a geografů vede prof. Pavel Prašek z Geografického ústavu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně, která stanici postavila. Cílem expedice je všestranný výzkum zmíněné oblasti, ze které ustoupil ledovec.

Vybudování stále základny v Antarktidě se Česká republika stala jedním ze států, které mohou rozhodovat o celém kontinentu.

Exner: Počet členů KSČM klesá, pořád jich ale je 88.000
Počet členů komunistické strany stále klesá, pořád jich ale ještě je podle místopředsedy Václava Exnera 88.000. Polovina členů je starších sedmdesátilet a jen dvěma procentům je méně než 40. Členů ve věku do 30 let je pouze 0,6 procenta. Největší úbytek zaznamenala komunistická strana v roce 1990, kdy počet komunistů klesl z 1,7 milionu na 500.000. Za dalších pět let ji ubylo dalších 280.000 členů. V roce 2000 měla ještě více než 120.000 členů.

Raoul Wallenberg zachránil před smrtí tisíce lidí, stal se v r.1985 čestným občanem Kanady, přišel o život v sovětském vězení 17.7.1947. K letošnímu 60.výročí jeho smrti by měla kan. pošta vydat známku na jeho počest. Kdo je pro může psát na adresu níže uvedenou. ★

Vyšlo album s písněmi Hašlera

Praha - Přes dvě desítky písní z repertoáru předního českého předválečného písničkáře Karla Hašlera vyšly na desce nazvané Až já půjdu do nebe. Album vyšlo s dvouletým odstupem od předchozího hašlerovského výběru Kampak na nás, bolševici a k vydání je opět připravil sběratel archivních nahrávek Gabriel Gussel.

Z Tater zmizely Český štít a České pleso

Poprad - Ve Vysokých Tatrách už není Český štít, Česká dolina, Česká ani České pleso. Slovenský Ústav geodézie a kartografie změnil tyto názvy na Těžký štít, Těžkou dolinu, Těžkou věž a Těžké pleso.

„Opravili jsme tak chybu v názvu, který v 19. století při překladu z polského dialektu zkomolil německý kartograf,“ řekl včera mluvčí ústavu Eva Kalužáková.

Když v Tatrách pásl ovce Gorálové a protože do doliny je těžký přístup, nazývali ji „čynska“, což je ve spisovném nářečí „česka“, těžká. Spatným překladem se prý z „Česke“ stala „Česká“. (čtk)

Muž, který zkroutil světlo

Mnohý fotograf ani neví, že mu ke kvalitní fotce dopomáhá takzvaný Vašíčekostroj, který pomáhá vytvořit kvalitnější optické fotky ve fotoaparátu. Přístroj propůjčil jméno významný brněnský fyzik Antonín Vašíček, od jehož smrti uplynulo minulý čtvrtlet čtyřicet let.

V padesátých a šedesátých letech to byl nejznámější československý fyzik, oceněný mnohými poctami a vyznamenáními u nás i ve světě, vzpomíná na svého učitele Eduard Schmidt z Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity. Na této fakultě vychoval Vaší-

ček řadu významných fyziků. „Byl to neobyčejně slušný člověk v komunistickém zmauku. Chránil před dobou mladší asistenti,“ říká o Vašíčekostroji, ve kterém světlo donutí procházet místo v přímých vlnách v elipsovitých. Čteví tak další možnosti práce se světlem a měření optických tenkých vrstev, které pomáhají při práci optikům, elektrotechnikům, ale i fotografům.

Žij 27/11 PETRA ZELEŠÁKOVÁ

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel. 905-278-4116
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky, inseráty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 20.00
USA ... \$ 28.00
Zámorí, letectví ... \$ 30.00

Sdělem čtenářům s ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renata Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolně předplatné lze poslat poštov-
ní poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kaliňáková 23, 917 01 Trnava.

IN MEMORIAM

MUDr. Valeriána Crchová-Křižanová nám sdělila, že během pobytu v Temple /Texas/ zemřel její manžel ing. Ján Crcha, na slovo vzatý odborník v lesnictví. Narodil se 4.2.1928 ve Slovenskej Lúpci. Po středoškolských studiích v Banské Bystrici /1940-48/, vystudoval fakultu lesního inženýrství v Brně a potom pracoval pro Krajskou správu Štátních lesů v Banské Bystrici až do září 1968, kdy se s manželkou a 18ti-měsíční dcerou rozhodl odejít na západ. Rodina se usadila v Quebec City. Ján našel místo na Laval université, dosáhl tam titulu MSc a pak pracoval pro quebecké ministerstvo lesů a energie do roku 1992. Byl autorem dlouhodobého plánu o zachování a obnově lesních porostů v provincii Quebec. Mezitím se jeho manželka uplatnila jako lékařka. Dcera Milica se stala Ing., vystudovala lékařskou vědu a usadila se v Temple v Texasu. Manželé Crchovi se přejeli potěšit s vnučkou Sarah-Jane a bylo to právě tam, když Ján zemřel 22.3.2006 na následky náhlého vnitřního krvácení. Odešel v něm šlechtný člověk vzácného charakteru a čistého srdce. Byl pohřben na Slovensku. MJ

Životní dílo připomíná práci prof. Vladimíra Krajiny pro lesy v BC.

(905) 823-4844

Dr. George F. Zagal

Dr. Catherine A. Zagal

Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Čs.vlastenec Mirek Klimeš se narodil 25.3.1920 v Olomouci a zemřel 19.11.2006 v St.Catharines, Ont. Žil v Rožnově a ve Frenštátě. Byl skaut. Do-
stal Čs.válečný kříž za činy během něm.okupace.

IN CELEBRATION OF THE LIFE OF
VACLAV "WENDY" STEPANEK

OUR DEAR DAD, DEDA AND FRIEND

October 12, 1909 to October 25, 2006

Byl majitelem firmy Ken-
roc Tool Ltd., poroohl mno-
ha lidem, zanechal 2 děti
a chtěl, aby se jeho příte-
lé po jeho odchodu sešli
v jeho oblíbené restaura-
ci. Pro Dámský odbor udě-
lal maximum. Chybí nám..

Plánujete cestu

do Karibiku? Můžete
navštívit Peel Travel
Clinic, 550 Mar-
theson Blvd.W., Mis-
sissauga, tel./905/
890-2757. Kdo se zmí-
ní, že informaci má
od "KL", dostane sle-
vu.--V Orlických ho-
rách se našel erb
"Šlechticů Janečků".
Týká se "Jawaře",
inž.F.Janečka.--Dr.
R.Krpač, ročník 68,
pochází z Vamberka,
práva studoval v Br-
ně. Byl konsulem ve
Washingtonu /1999-
2004/, na MZV v Praze
vedl odbor lidských
práv a práv menšin,
stal se tiskovým
mluvčím ministra.
Je ženat s Virginíí
a mají 2 děti-4 a 6.
Slíbil, že nás bude
informovat v pokro-
ku v otázce dvojího
občanství.--Canmore
je v srdci Skalis-
tých hor. Doporučje-
me ubytování v Can-
more Mountain Lodge,
tel.403/678-5488.
/Zmínka o "KL"Vám
zajistí slevu./--
V Montreálu měl 80
Ing.V.Brož a v Kit-
cheneru J.Kořistka,
starosta Sokolské
župy kanadské.--
Po promítnutí fil-
mu "Good evening Mr.
Wallenberg", získal
hon.švédský konsul
ve Vancouveru 50
podpisů žádajících
kan.poštovní známku
s R.Wallenbergem.--
Nic Vám nebude, když
budete jíst ořechy
vlašské, burské, pa-
ra, pekan, mandle a
jodlé kaštiny.--
Doporučujeme Port
Credit Village
Pharmacy + Health
Food Center..

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telephone: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

21.12.2006 zemřel
v kanadském hlavním
městě po delší nemoci
dr. ekonomie Lubor Dra-
hotský. Byl to fakticky
"kujebák", protože se
narodil ve Vysokém Mýte.
27.září 1928. Jeho o-
tec, major čs.útočné
vozby, Josef Drahotský,
ztratil život v Maut-
hausenu a naše rodina
vdovu, paní Jarmilu Dra-
hotskou, i se synem jak-
si adoptovala. Když po
únoru 48 po Luborovi
/studoval tehdy na obchodní akademii v Pardubicích/ šli StBáci, poda-
řil se mu odchod "přes kopečky" na Šumavě. Uvědomil si však, že doma
zanechal osamělou matku, riskoval znovu a vrátil se pro ni. Měl o-
pravdu štěstí. Poznal jsem je blíže v lágru v Ludwigsburku, kde bylo
v létě roku 1948 asi tucet lidí z Pardubic, např. sociální demokraté
Josef Horák se synem Jiřím. V Německu se Lubor oženil s Halinou, kte-
rá byla estonského původu. Dostali se do Kanady a měli 2 děti. Ba-
bička Jarmila plnila svou funkci jejich vychovatelky, zatímco Lubor
dostudoval ekonomii v Kingstonu a postupně se stal Deputy Assistant
Minister pod fed.ministrem zahraničního obchodu Gillespym. Řídil
mocnou FIRU -Foreign Investment Review Agency, která se starala o to,
aby cizí peníze /včetně amerických/ přinášely i výhody kan.ekonomii.
Podařilo se mu omezit špiónážní aktivitu čs.firem, které se kryly
firmou CENTRADE. /Copak asi dělá p.Motyčka, kterého v té době do
Kanady s různými úkoly posílala Poldina Huť z Kladna?/ Málokdo ví,
že kdykoliv přijela do Kanady delegace z Prahy, aby jednala o nákup
pšenice a pod., seděl v kanadské delegaci Lubor, třeba pod jménem
Brent a na české straně nikdo netušil, že mluví česky. Mnohdy to
pomohlo v poslední fázi jednání, že se na váhu dostalo několik pří-
padů rozdělených rodin v rámci 5.koše helsinské smlouvy. Lubor byl
moudrý muž. Měl jsem o něho obavy, kdykoliv se "Mr.Brent" připojil
ke kanadské delegaci, která cestovala za Železnou oponu. Škoda ho..MJ

Nejnovější české bestsellery.

(Viewegh, Utě. Kuras, Frybová, Legátová, Hálková...)
polnické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchářky,
detektivky i biografie... 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křizovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:

V.Michal: "Báječný rok /deník 2005/, 360 stran,
CA \$ 30. Václav Havel: "Prosim stručně", 256
stran, CA \$ 33. Jan Drábek: "Hledání štěstí
u cizáků". Tyto knihy obohatí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

Během studené
války se pou-
noroví uprch-
líci čs.kon-
sulátům na
100 honů vy-
hýbali, ale
situace se
změnila: ne-
jen, že máme
konečně v To-
rontě gen.

konsulát ČR, ale když tam vejdete, setkáte se
hned s těmito dvěma sympatickými tvářemi:
paní Daniela Benová je na recepci a konsul
Jiří Mikyska je pravou rukou p.generálního
konsula Krpače. Navíc vice-konsul Jiří Šlais
se stará svědomitě o různé nutné papíry.
/Zda váleční veteráni mají či nemusí platit
za tyto úkony, se zatím nepodařilo zjistit./

/studoval tehdy na obchodní akademii v Pardubicích/ šli StBáci, poda-
řil se mu odchod "přes kopečky" na Šumavě. Uvědomil si však, že doma
zanechal osamělou matku, riskoval znovu a vrátil se pro ni. Měl o-
pravdu štěstí. Poznal jsem je blíže v lágru v Ludwigsburku, kde bylo
v létě roku 1948 asi tucet lidí z Pardubic, např. sociální demokraté
Josef Horák se synem Jiřím. V Německu se Lubor oženil s Halinou, kte-
rá byla estonského původu. Dostali se do Kanady a měli 2 děti. Ba-
bička Jarmila plnila svou funkci jejich vychovatelky, zatímco Lubor
dostudoval ekonomii v Kingstonu a postupně se stal Deputy Assistant
Minister pod fed.ministrem zahraničního obchodu Gillespym. Řídil
mocnou FIRU -Foreign Investment Review Agency, která se starala o to,
aby cizí peníze /včetně amerických/ přinášely i výhody kan.ekonomii.
Podařilo se mu omezit špiónážní aktivitu čs.firem, které se kryly
firmou CENTRADE. /Copak asi dělá p.Motyčka, kterého v té době do
Kanady s různými úkoly posílala Poldina Huť z Kladna?/ Málokdo ví,
že kdykoliv přijela do Kanady delegace z Prahy, aby jednala o nákup
pšenice a pod., seděl v kanadské delegaci Lubor, třeba pod jménem
Brent a na české straně nikdo netušil, že mluví česky. Mnohdy to
pomohlo v poslední fázi jednání, že se na váhu dostalo několik pří-
padů rozdělených rodin v rámci 5.koše helsinské smlouvy. Lubor byl
moudrý muž. Měl jsem o něho obavy, kdykoliv se "Mr.Brent" připojil
ke kanadské delegaci, která cestovala za Železnou oponu. Škoda ho..MJ

* **aktuality**

Světlou stopu v Alber-
tě za sebou zanechal
krajan Ivor Petrák, kte-
rý po mnoho let byl
gen. managerem Banff
Springs hotelu a palá-
ce na Lake Louise. Mno-
zí lidé na něho vzpomí-
nají s vděčností a bylo
by zajímavé zjistit, zda
stále žije. Při nedávné návštěvě zjistil
vydavatel t.l., že hotel je na prodej a že
se tam ve dnech 12. až 14. 9. 2006 konala má-
lo publikovaná konference asi 250ti osob.
Zabývali se možnostmi sjednocení Kanady, Ame-
riky a Mexika. Přichází na mysl Severoameríc-
ká Unie. Za zmínku stojí, kdo byli hlavní
řečníci: býv. americký ministr zahraničí G.
Schultz, býv. mexický ministr financí P. Aspe
a býv. premiér Alberty P. Lougheed. Článek
o poradách přinesl místní list "Banff Craig
and Canyon", ale k jakým závěrům účastníci
došli, se nám zjistit nepodařilo. MJ.

Roztržitý, sklerotický muž přišel
jednou domů celý zmačkaný a říká
ženě, že si zapomněl deštník.
„Kdyžs na to přišel?“

„No, když jsem vyšel z obchodu,
tak hrozně přišlo. Ale když jsem byl
tak sto metrů od baráku, tak přšet
přestalo, tak si říkám, že zavřu
deštník, a koukám, že ho nemám.“

OSOBNĚ

Kdo jenom rozšířil
zvěst, že tento úsmě-
vavý chlapeček slavil

21. ledna 2007 své 80. narozeniny? Šíří něco
takového snad nepřející historik, u něhož
jsem někdy neúmyslně vyvolal negativní ode-
zvu? Fakticky mě můj rodinný lékař MUDr. H. Je-
línek skoro přesvědčil o tom, že mám 50. Když
jsem prodělal všechny krevní, cukrovkové, pro-
statické a jiné zkoušky a byl zvědav na vý-
sledek, byl to on, který suverénně prohlásil,
že jsem zdravý jako padesátník! Ale zas za-

pracoval neznámý ufák a
první gratulace došla od
předsedy Čs. ústavu za-
hraničního v Praze, Jaromí-
ra Šlápoty. Jejich bulle-
tin se navíc zmínil, že mám

Jako tříletý v Bratislavě.

Řád M. R. Štefánika od exi-
lové Čs. vlády v Austrálii
z r. 1988. Když jsem u těch papírů: našel jsem "Domovský
list" z Kladiny u Sezemice, ale pistoušku tam nemají, ani
ponocného nepotřebují. Jinak mám čestné občanství Pardub-
bic a francouzského Agde, obce Kučina na vých. Slovensku.
Vážím si čestného členství Společnosti Jana Masaryka a
uznání od skautské "Zpravodajské brigády" a Řádu "Stří-
brného Vlka". Jednou z prvních byla gratulace od p. S.
Harpera, pak se ozval švédský konsul ve Vancouveru, český
velvyslanec P. Vošalík, p. učitel J. Šála z Brásů, p. Linek
za Klub přátel pardubicka, můj pojišťovací agent firmy
Allstate, Klub absolventů Bačovy školy práce ze Zlína,
polk. J. Svatoň z Holland Landing, Ont. Zdeněk Patka ze Zá-
břeha. Nezapomněla celá početná moje rodina v Roztokách,
navíc "pan šéf" Tomáš Bača, paní Blanka Forstová z Prahy,
novopečený p. senátor Jaromír Jermář, dr. Martin Skála a j.
Vyhnuli jsme se s paní Janou "oslavě" v blízkém čínském
podniku zn. Mandarin. Setkání ve Slovenském evangelickém-
lutheránském kostele sv. Pavla v Torontě, kde jsme se vza-
li v listopadu 1998, bylo přátelské a milým překvapením
bylo, že přes nepřízeň počasí se dostavila naše dcera Mo-
nica s manželem a synem Lucem, 12, z Ottawy. Absolventka
universit ve Strassburku a v Torontě /York/ a před lety
instruktorka na letních dětských táborech na Masaryktov-
nu, se dostala dost vysoko na kanadském ministerstvu za-
hraničí a udělala tátovi radost, když se vzdala svého
francouzského příjmení a stala se Janečková. A pak se
na scéně objevil další ufák, asi s dávkou humoru. Poslal
mně "dvacatero příkázání" a vyzval mě, abych aspoň něk-
teré poučky zveřejnil. Bohužel není místo. Mirko Janeček.

Rev. L. Kozák se
stal světově uzná-
vanou autoritou
ve hře na fujaru.
Připomněl jubilan-
tovi jeho rodnou
zemi: Slovensko.

O LETCÍCH

Dodatek ke Stanislavu Linkovi /viz foto a článek níže/: náletu na přístav Kiel, kde kotvila německá bitevní loď Tirpitz, se účastnilo 9 posádek od 311.čs.peruti. Na Wellingtonu MK.IC "IX-E" /Z8866/ letěla posádka S.Linka,J.Lenc,J.Engel,J.Parolek, P.Skutek a Arnošt Václavěk. Během návratu do Anglie byl letoun zasažen těžkým flakem,pokračoval v letu,ale v noční tmě přeletěl Anglii a bez benzínu přistál do Irského moře. Letoun zmizel ve Vlnách a s ním S.Linka,Parolek,Skutek a Václavěk. V dinghy se zachránili Engel /ten byl později sestřelen nad Biskají 18.8.1942/ a Jiří Engel /nar.14.2.1917,Č.Krumlov - zemřel po operaci slepého střeva v nemocnici v Praze;byl pohřben na hřbitově v Opavě/.-- V Indianapolis,Ind.zemřel plk.let.v.v. Joseph Kilies. Absolvoval Let.akademii /v Hradci?/ v r.1948.Zda měl dříve jiné jméno či kdy opustil ČSR není známo.--Štěpán Volhejn /100 Indigo Creek Drive,Rochester,NY 14626/ nám sdělil,že 4.5.2005 zemřela jeho babička G.Šlechtová,89. Její manžel Vladimír Šlechta létal u 311 a má pomník v angl.Brookwoodu. V 50.letech měl v Praze problémy /umýval okna,ale v 60.letech byl kapitánem čs.loďi "Lidice" a uvázl s ní v Suezském kanálu. Byl jediný čs.námořní kapitán se zkušeností na oceánech,vyškolený ještě za Rakouska-Uherska v Boce Kotorské. Vladimír se narodil 1.11.1907 v Dolních Kralovicích u Benešova,zemřel v USA 1.1.1986.--Miroslav Štandera se v r.1995 z Anglie vrátil do ČSR.Za války létal v tandemu s Františkem Peřinou.Později se stal expertem při lovu na rakety V-1. Plk.Miroslav Štandera se narodil 5.10.1918 v Praze. Byl nedávno vyznamenán na Hradě.--V Sant-Ethelbert,East Wreatham,Norfolk v č.hrobu 586/21 je pochován Fr. Dušek,nar.15.8.1920 v Hostomicích u Berouna.V roce 1939 ho firma Bata poslala do Francie,tam se připojil k čs.vojsku a v Anglii byl přijat do RAF. Zahynul při výcviku s wellingtonem 25.5.1941.--Emrich Lom-Leichter,nar.4.5.1918 v Dolním Kubíně,sloužil u 311.jako radiotelegrafista. Po únoru 48 byl označen za "spojence západního imperialismu" a uvězněn na Mírově.Jeho zdraví utrpělo a zemřel v prosinci 2003.

Pietní slavnost ve Vlašimi

Ve čtvrtek 26. 10. 2006 se konal ve Vlašimi pietní akt u památníku na Husově domě spojený s odhalením čtyř pamětních desek. Dvě patřily symbolicky všem legionářům z českých zemí a Slovenska, kteří přežili válečné hrůzy I. světové války. Další dvě pamětní desky 6 leteců z 2. světové války s Vlašimi úzce spojených. Je smutné, že na 700 těchto hrdinů, kteří nepoložili život na oltář vlasti bylo po Únoru 1948 stíháno STB a českými soudy za vlasizradu. To neomluví ani tzv. železná opona.

Na důstojnosti aktu přispěla účasti vojenské posádky z Prahy, včetně hudby čsl. legionářů v historických uniformách z jednotky Mladá Boleslav. Také vzácní hosté z řad válečných veteránů v čele s bratrem genmjr. Antonínem Špačkem, předsedu ČsOL. Tato byla zrušena v roce 1949 a obnovena v roce 1992. Neváhal přijet plk. Stanislav Filip, předseda Sdružení čsl. zahraničních leteců 1939-1945 a pilot Emil Boček, oba z Brna. Z Moravy též přijela sestřenic mjr. Josefa Příhody s manželem a dcerou. Z Litvínova neteř šrim. Františka Duška. Z Prahy kpt. Miloš Matoušek, výsadkář a paní Vlasta Šišková, vdova po hrdinovi, který prožil peklo na moři i na zemi. Nejmenují všechny hosty a děkují naší veřejnosti, že nám účastí neudělala hanbu. Snad mohou i za naše město. Díky patří i paní senátorce Ing. Heleně Rögnerové.

Uznání a vděk patří našemu městu a všem, kteří pomáhali. Jsou to: TS Vlašim, policie, Muzeum Podblanicka, firma Záruba Divišov, stavební firma V. Pazdera a pan Jan Koňas. Za účast také skautům, TJ Sokol, hasičskému záchrannému sboru. Tito všichni nezapomínají na své kořeny. Nakonec znovu děkují všem 34 dárčům veřejné sbírky na desky leteců.

ZA ČsOL jednotu Benešov František Müller

Na silných perutích proti odvěkému nepříteli NEOHROŽENĚ VZLÉTLI..

Stanislav Linka se narodil 5. května 1915 na Malém Rohozci. Již od malicka chlel létat, a proto po vyučení strojníkem se dal v roce 1933 dobrovolně odvést k letectvu.

V Prostějově absolvoval dvouletou vojenskou pilotní školu. Do března 1939 byl zařazen u 1. leteckého pluku v Praze ve funkci polního pilota. Po rozpuštění naší armády se vrátil domů k rodičům. Zanedlouho však z domova odjel, aby mohl v zahraničí bojovat proti německým okupantům.

Po příjezdu do Ostravy přešel ilegálně hranice do Polska. V Polsku nezůstal dlouho – pro nezájem polských politiků v vojenských činnostech odplul parníkem s mnoha dalšími našimi letci do Francie. To byla zatím jediná země, která mohla přijímat do svých o-

zbrojených složek cizince – měla cizineckou legii. Do ní byl 27. května 1939 zařazen v hodnosti soldat (vojín) a o 14 dní později přemístěn do Alžiru (Sidi bel-Abbes). Odsud poslal domů několik pohlednic (v ženském rádu, aby zůstal neprozrazen a aby nevystavil svou rodinu pronásledování. Po vypuknutí války se vrátil zpět do Francie, kde prodělal výcvik v pilotní škole v Blidě. Po jeho ukončení byl povýšen a přeložen postupně na základny v Chartres a Bordeaux. Odtud odjel 18. června 1940 do Anglie.

21. června 1940 přijel do anglického přístavního města Liverpool. V čs. leteckém depotu v Cosfordu absolvoval druhý pilotní výcvik, po kterém byl přijat do Royal Air Force v hodnosti Sergeant/Pilot. Tuho hodnost dostali členové všech operačních posádek, jakmile ukončili operační výcvik. Toto opatření bylo učiněno z důvodu, aby sesířelení letci nemuseli v zajetí vykonávat manuální práce. Stanislav Linka byl v Cosfordu do 18. prosince, kdy byl převelen k čs. dopravnímu tělesu ve Wilmslow. 28. února 1941 byl zařazen k 311. československé bombardovací peruti na základnu RAF 40nnington. Naše perut působila v rámci velitelství bombardovacího letectva a k operační činnosti byla vybavena anglickými dvoumotorovými bombardo-

vyací letouny Vickers „Wellington“ pro šestičlennou posádku. U československé peruti patřili Stanislav Linka mezi nejlepší piloty. Celkem vykonal 26 operačních letů nad Německo a jiné okupované území. Ten šestadvacátý na nám byl základnu Kiel v dnešní SRN, se mu stal osudným. Tehdy začínala druhá polovina listopadu, takže nad Anglii bylo ten den velmi nepříznivé počasí. Letoun se dostal při návratu z operačního letu nad hrabstvím Cumberland v severozápadní Anglii, hornatě krajině s mnoha jezery, do mlhy. Po ztrátě orientace začaly docházet pohonné hmoty. Kapitán letounu Stanislav Linka se rozhodl pro riskantní manévry – přistát na mořské hladině, naskákat do vody a plaváním s pomocí záchranných vest dosáhnout pevné země. V bouřlivých vlnách se však letadlo převrátilo a pilot zahynul v moři společně s dalšími členy posádky – J. Parolkem, A. Václavkem, P. Skutkem (2 členové posádky se zachránili).

Za svou statečnost a odvahu byl Stanislav Linka vyznamenán československým válečným křížem a československou medailí za chrabrost. Jeho jméno je v Runnymede, Památníku zahynulých leteců z Velké Británie, a jejich spojenců, kteří nemají hrob (zmizeli v moři nebo se stali nezvěstnými).

Pplk.František Malý /RAF č.78-8585,nar.22.4.1908 v Louňovicích u Benešova-zemřel 21.5.1988 v Mississauze,Ont.v Kanadě/ je pohřben se svou angl.manželkou Joan /1918-1999/na místním "St.Mary's Port Credit Catholic Cemetery".Pěči o hrob na sebe vzal vydavatel t.l.a informoval plk.Váňa.

Letecká základna Duxford v r. 1940: na naše letce se přišli podívat/a některé vyznamenat/, zleva:Jan Masaryk, Air Commodore RAF J.C.Cooper a dr.E.Beneš.

Skromný čs.RAF letec Eduard Prchal /1.1.1911-4.12.1984/ se stal známým po celém světě,když v červenci 1943 jediný přežil havárii RAF Liberátoru u Gibraltaru s polským exilovým prezidentem Sikorskim na palubě.Přehození lanek zařídil sovětský agent Philby,tehdy šéf angl.zpravodajské služby ve Španělsku; když v Moskvě později umíral,ke svému činu se přiznal. Na snímku je Eduard Prchal a jeho manželka Dolly,roz.Šperková.Oba žili a zemřeli ve městě jménem Calistoga v Kalifornii. Tam stále žije jejich jediná dcera.

Otto Poláček nebyl za války v Anglii,ale po r.89 byl jednatelem Svazu leteců.Narodil se 31.7.1920,zemřel 2.7.2005.

O VOJÁCÍCH

Vojenský archiv SR má adresu: P.O. Box 49, Trnava. ---
Loňské vzpomínkové oslavy Bitvy tří císařů u Slav-

CZECHOSLOVAK
ARMY

Neprávem upadl v zapomnění

Generál Jaroslav Plass patřil mezi významné postavy československé armády. Jak už to tak někdy bývá, vlivem události a politických změn upadl neprávem v zapomnění.

Jaroslav Plass (13. 12. 1894-30. 6. 1961).

Narodil se 13. prosince 1894 v Praze. Po obecní škole studoval nejprve na akademickém gymnáziu a později na Československé obchodní akademii, kde v roce 1912 odmaturoval a posléze se stal bankovním úředníkem.

To už se ovšem nad Evropou začínají stahovat mraky. V roce 1914 vypukla první světová válka. V létě tohoto roku byl Jaroslav Plass povolán do rakouské armády a za pár týdnů poslán na ruskou (halickou) frontu, kde několik měsíců bojoval v rakouské armádě. Pak, jako mnoho jiných Čechů, kteří s polínkou rakouské monarchie nesouhlasili, se na začátku dubna 1915 nechal zajmout. Z Halic byl ruskými orgány poslán nejprve do Tashentu, kde očekával zařazení do činné služby. Mezitím však ruská carská vláda vydala rozkaz, kterým se zakazovalo zajímat posílát na bojiště, a tak po souhlasu vedení našich legií stejné jako řada dalších vojáků vstoupil do 1. pluku srbské dobrovolnické divize v Oděse. S ní se zúčastnil řady bojů na Balkáně a v listopadu 1917 se dostal na zpět do Ruska. Odtud byl 1. března 1918 přemístěn do Francie, kde vstoupil do československého 21. střeleckého pluku, s nímž prodelal ještě mnoho střetů na západní frontě, které šťastně přežil. Ve válce byl několikrát raněn. Za statečnost na frontě byl oceněn řadou vyznamenání. Jsou mezi nimi československá, jugoslávská, rumunská, ale i česká (danský řád Říční al Danneborg z roku 1925) a francouzská vyznamenání (francouzský řád Česmé legie z roku 1930).

Po válce stal Jaroslav Plass před osudovým rozhodnutím, čemu se bude věnovat. Měl řadu možností, ale nakonec se rozhodl pro vojenskou dráhu. Vstoupil na ni jako poručík československých legií a hned se účastnil bojů o Těšínsko. Po skončení bojů se na rok stal pobytovníkem ministra národní obrany. Tehdy se rozhodl, že bude aktivní v novém odvětví armády, ve vojenském letectvu, kde díky své inteligenci a schopnostem rychle postupoval. Z leteckého prostředí vzletoval i několik jeho odborných knih. Jako spisovatel byl členem mezinárodního PEN klubu a zároveň Syndikátu československých spisovatelů.

Jaroslav Plass se postupně stal jedním z našich nejvýznamnějších a neuznanějších teoretiků letecké války a obrany proti leteckým útokům. Zabýval se vojenským letectvem a jeho místem v armádě. Bedlivě sledoval vývojové trendy. Vzhledem k zhoršující se mezinárodní situaci se toto téma stávalo čím dál tím naléhavější. Upozorňoval proto na nutnost letectvu věnovat pozornost. Navrhoval, aby se Malá dohoda rozšířila i na oblast letectva. Vedle toho kladl důraz na dvě věci - protileteckou obranu a bombardovací letectvo. Protiletecká obrana měla zmírnit nevýhody vyplývající ze zeměpisné polohy československa. V jeho názoru mělo bombardovací letectvo pozornost soustředit za frontu, především na strategické cíle. Vývoj událostí však šel jiným směrem.

Jaroslav Plass žil rovněž dlejm společenským životem. Dabováno korespondence dokládá jeho kontakty s řadou intelektuálů a umělců té doby. Mezi jeho přátelé patřili R. A. Dvorský, František Langer, Jaroslav Kvapil, Adina Mandlová, Olga Scheinpflugová, Jitka Štěpánková (jejím synovi, herci Jiřímu Štěpánkově, šel porceji za knoř), Jiří Voskovec, Jan Werich a celá řada dalších.

V roce 1936 byl jmenován velitelem moravského zemského letectva v Brně a zároveň se stal také plukovníkem letectva. V uvedeném

konci republiky v březnu 1939. Tento zvrát nesl velmi těžce.

Na začátku války byl oficiálně penzionován a odstěhoval se do Prahy ke své rodině. K penzi si oficiálně přivydělával jako zaměstnanec Společnosti pro zpenění lhu a také psaním do časopisů pod pseudonymem Jan Vin. Psal básně, cestopisné články, ale také krátké povídky a překládal. Na první pohled šlo téměř o idyllický život. Skutečnost však byla jiná. Jaroslav Plass se hned od prvních dnů okupace zapojil do rodícího se odboje, kde jako někdejší vysoký důstojník sehrál důležitou roli. V odboji se soustředil především na budování vojenské odbojové sítě. Stal se spojku mezi několika odbojovými organizacemi. Psal do ilegálních novin V boj. Obstarával informace, vojenský materiál a podporoval rodiny zatčených odbojářů. Byl členem malé, ale neobyčejně výkonné organizace, která později vešla do dějin pod označením Parsifal. Tato činnost vedla nakonec k tomu, že byl 12. března 1943 zatčen gestapem. Jeho dcera si vzpomíná na den, kdy otce přišlo zatknout „gestapo s kulomety“. Na rozdíl od jiných měl Plass velké štěstí. Přezil několikaleté věznění, i když měl několikrát namále.

Celou dobu věznění strávil ve vazbě na Pankráci. Poslední dny před osvobozením prožil v Petschkově paláci, kde bylo hlavní sídlo gestapa. Aktivně se účastnil jeho převzetí do českých rukou a po válce poskytl cenné svědectví o situaci v něm. Za statečnost v odboji byl několikrát vyznamenán. Znovu prožíval pocit zadosťuchování. Měl mnoho plánů: to ovšem neměl, co ho na sklonku kariéry čeká. Dne 4. února 1946 byl jmenován našim vojenským a leteckým přítelem (atašé) ve Velké Británii a na podzim povýšen do hodnosti brigádního generála.

Poválečný vývoj naší země se však mezitím vyvíjel. Po únoru 1948 se Československo stává pevnou součástí nového východního bloku. Ještě v lednu 1948 navštívil generál Plass Československo a 6. února 1948 odletěl zpět do Londýna. Tehdy neměl, že se již nikdy do své vlasti nevrátí. Na protest proti únorovým událostem 1948, vyhlášení nové ústavy z 9. května 1948 a květnovým volbám se rozhodl k rezignaci. Spolu s ním rezignovalo téměř celé osazenstvo jeho kanceláře. Svým činem vyvolal velkou reakci.

Po abdikaci musel opustit diplomatický byt a hledat si nové zaměstnání, které by jemu a jeho rodině zajistilo existenci, a tak po roce 1948 manuálně pracuje na řadě míst. Vedle toho je ovšem aktivní i v exilovém hnutí. Ve volných chvílích psal články a básně, ve kterých velmi ostře kritizoval československé poměry. Během nedobrovolného exilu napsal i několik historických a politických studií. Svoje zkušenosti předával i jinak - pro děti emigrantů napsal loutkovou hru o Kašpárkovi.

V jedné ze svých politických úvah, kterou nazval Československo za železnou oponou, mluvil o „je pro ... znárodněné Československo dnes nějaká naděje? Netroufám si odpovídat na tuto otázku přímo. ... Jsem osobně optimista. Věřím, že demokracie a svoboda zvítězí, protože bez nich by lidský život pozbyl důstojnost, smysl i cenu.“ Změny politického režimu se nedačoval. Jeho životní osudy se uzavřely osobním neštěstím. Jednoho dne v červnu 1961 se koupal v Trnitě kousek od Londýna a to mu stalo osudným: při plavání ho postihl infarkt a utonul. Stalo se tak 30. června 1961.

Michal Pehr

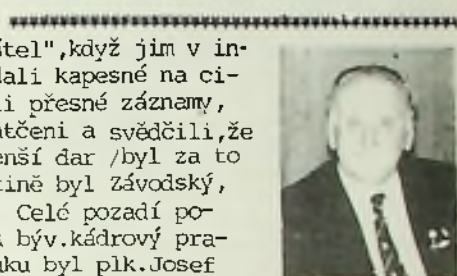
Asi 500 účastníků bylo v historických uniformách. Oprava: Neil Rees nemá 6-3, ale celých 6-6 inčů. Cynthia Kent a její přítelkyně/vdovy po čs. RAF letcích/ se těší, že letos pozvány do Prahy budou. Zemřel gen. Jan Bačkovský, nar. 23. října 1919 u Svidníka na Slovensku. Bojoval u Sokolova a na Dukle. Po válce velel divizi v Kroměříži. V Klatovech oslavil "90" major Emil Kočnar. Stále hraje rekreačně tenis a řídí auto. Do čs. armády ve Francii se v Maroku přihlásili 3 synové krajanů žijících tam: Oldřich Kulík, Mir. Koukal a Oldřich Raus. První 2 sloužili v RAF, Raus obléhal Dunkirk a žije v Austrálii. Před 20ti lety zemřel poblíž Halifaxu, NS, hrdý pěšák čs. brigády v Anglii John Tichý. V Anglii žije jeho vdova Eve, stále čte "KL". Vo-

ženský ústav v Opavě dostal 29.10.06 čestný název "Centrum generála H. Píky". Hlavním řečníkem byl náčelník gšt. arm. gen. Pavel Štefka, po něm následoval plk. Milan Píka z Bratislavy. Gen. Píka se narodil 3.7.1897 ve Štítině. Všechny problémy interbrigadistů za totality zavinili štedří američtí kvakeri /Quakers- snad lze přeložit jako "Společnost přátel", když jim v internaci v Agde po útěku ze Španělska dali kapesné na cigarety a trochu vína. O darech si vedli přesné záznamy, pak byli bratři Fieldové v Maďarsku zatčeni a svědčili, že i zahr. ministr Maďarska Rajk dostal menší dar /byl za to komunisty popraven/, stejně tak na listině byl Žabovodský, velitel StB a byl za to popraven také. Celé pozadí popsal ve své knížce "Jak se kalila voda býv. kádrový pracovník O. Hromádka z Pardubic. U Tobruku byl plk. Josef Křístek, nar. 31.8.1919 v Závadovicích. Účastnil se loni v Lukách n. Jihlavou křestu knihy "Zapomenutý generál K. Klapálek", kterou napsali Zdeněk a Pavel Hrabíci. Je v ní i historka, že Klapálek se vyhnul maďarskému kriminálu tím, že se vydával za Poláka jménem Klapalski a dostal se hned na francouzský konsulat. Historik E. Máčel ze Zlína odhadl, že za 2. světové války přišlo o život na 4.000 vo-lynských Čechů. Vyšla studie o něm. veliteli Plzně za války. Jmenoval se major Paul Schiefelbein. Byl souzen v Plzni v lednu 1947 a dostal 15 let. Po pěti letech byl vyhoštěn do Německa, i když odmítl pracovat pro čs. rozvědku. 21.3.1942 zastřelilo Gestapo v Dejvicích posledního z trojice Mašín-Balabán-Morávek. Do dobrého francouzského domova pro veterány se dostal major J. Kružík. Prý se ozve, až si zvykne. Paní Vlasta Šišková, vdova po nezapomenutelném A. Šiškově, stále chodí mezi naše letecké veterány. Pražskou organizaci vede gen. mj. Stanislav Hlučka. Letci se pravidelně scházejí díky plk. Horalovi v Hotelu Duo, kde je nejen klubovní místnost, ale i malé letecké muzeum. Některé modely dodal Antonín Strejček z Kralup. JUDr. Vlasta Parkanová byla v r. 1990 jako poslankyně členkou Komise pro dohled nad odsunem sovětských vojsk. Byla zvolena ve Středočeském kraji. Narodila se 21.11.1951 v Praze, ale vyrostla v Táboře. Nanžel se jmenuje Zdeněk a mají jednu dospělou dceru. Býv. velitel kan. vojáků v Bosně, gen. Lewis MacKenzie, má adresu: 2379 Upper Dwyer Hill Rd., RR2, Carp, Ont. KOA ILO. Zřejmě blízko bunkru kan. fed. vlády během studené války. V Holandsku byl vyznamenán In Memoriam nejvyšším holandským řádem Militaire Willems-Orde polský generál Stanisław Sosabowski, který během útoku na Arnhem velel polské para-brigádě. Vyznamenání za raku hol. královny přijali 2 jeho vnucci z Varšavy. Pozdní udělení vyznamenání zavinili údajně Angličané, kteří vinili Poláky z porážky u Arnhemu. Němci byli na spojeneckou operaci dokonale připraveni. Fred Kittel /Toronto/ sloužil u polní pošty v Dunkirku. V. Levin /Anglie/ hledá Bruno Kittela z Krnova. Skvost: I. Procházka "DUNKERQUE", vál. deník, 206 stran velkého form.

V roce 1939 se hlásili do armády mladí kanadští chlapci. Ron Searle /na obrázku/ se stal příslušníkem torontského skotského pluku. Prežil nejhorší boje v Normandii a s Poláky likvidoval Němce u Falaise. Po válce se dal do podnikání. Na jedno období se stal starostou Mississaugy. Vzorný muž.

V roce 1939 se hlásili do armády mladí kanadští chlapci. Ron Searle /na obrázku/ se stal příslušníkem torontského skotského pluku. Prežil nejhorší boje v Normandii a s Poláky likvidoval Němce u Falaise. Po válce se dal do podnikání. Na jedno období se stal starostou Mississaugy. Vzorný muž.

V létě r. 1991 se v jednom menším hotelu v Praze-Karlíně scházeli čs. veteráni od Tobruku. Byla jich tehdy dobrá dvacítká. Přátelská setkání vedl tento muž. Kdo zná jeho jméno?

24. listopadu 2006 v jihofrancouzském městě Vence byla odhalena pamětní deska předním představitelům československého exilu a účastníkům protinacistického odboje ve Francii prof. PhDr. Josefu Fiserovi (1912-2005). Deska na budově školy Célestina Frelneta připomíná, že protinacistickým Křesťanského dětského domova, který v ní Fiser založil v roce 1941, zachránil před koncentrací smrti 129 židů, z toho 82 dětí. V březnu 1991 vznikl v Paříži Koordináční výbor československo-francouzských demokratických organizací a Josef Fiser byl jeho předsedou.

Nechte památník Vítkov spát, žádají veteráni

Praha - Svazu letců a Československé obci legionářské došla trpělivost s komerčním pronajímáním Národního památníku v Praze na Vítkově. Poslední kapkou byly nedávne oslavy desátých narozenin firmy Carolinum, kdy polonálně tanečnice bavily publikum na katafalkách v hlavní síni a kdy památníkem duněla moderní hudba. Společnost, která obchoduje s luxusními šperky, přitom patří manželce středočeského hejtmána Tamaře Bendlové a na večírku se sešli politici i bohatí podnikatelé.

„Zvažujeme oznámení pro trestný čin hanobení,“ říká rozhořčeně Jan Horal ze Svazu letců. Bez ohledu na postup policie se však již dnes

váleční veteráni obrazení prezidentu Václavem Klausem, aby využil svého vlivu a zamezil dalším úřadkům a pomůzkám památky legionářů, bez jejichž obětí by v roce 1918 nezískalo samostatné Československo. Klaus přitom mnohdy z protestujících hrdinů v uplynulých letech vyznamenal nejvyššími řády. Naposledy 28. října předsedu obce legionářské Antonína Špačka či letce britského Královského vojenského letectva (RAF) Miroslava Štandera.

Podobně koncipovaný dopis odesílají veteráni i na adresu pražského primátora Pavla Béma.

„To, co se nedávno odehrálo na Vítkově, je zneuznění a znešvácení symbolu české státnosti, jímž památník vždy byl a je,“ protestuje Špaček. Jan Horal plánuje i tichý protest veteránů před prodejní firmou Carolinum. „Obléčeme si uniformy i s řády a budeme na kolemjdoucí apelovat, že v Česku vládne nevkus s blbostí, před nimiž nejsou uchráněni ani ta nejpietnější místa. Já osobně jsem z toho měl málem infarkt,“ říká čtyřlidsmdesátiletý muž. Svou „varu“ si prý přesto hodlá před firmou Carolinum odstát.

Na Vítkově je hrob Neznámého vojína, jemuž vzdávají čest hlavy států, které navštívil Česko. Jiří Paroubek v památníku ještě coby premiér uložil ostatky popraveného předsedy vlády Aloise Eliáše a jeho manželky I. šef ČSSD považuje party na

Vítkově za nevkusnou. „Pro podobné „veselé“ akce tam není místo. Chybí už jen stripy,“ řekl.

Za svou účastí na rautu se už veřejně omluvil ve Sněmovně i premiér Mirek Topolánek. „Byla to chyba,“ přiznal. A kaje se i ředitel Národního muzea Michal Lukeš, jenž veřejně povolil: „Když jsem to viděl, vyděsilo mě to. Okamžitě jsem zastavil všechny komerční akce na Vítkově. Výjimkou jsou jen koncerty. Firma Carolinum nás podvedla, protože nedodržela podmínky smlouvy, v níž je jasná etická hranice.“

Ale pesný opak tvrdí ředitel firmy Carolinum Tomáš Janeba: „Vše proběhlo v intencích smlouvy.“

JAN GAZDÍK

Arnhem velel polské para-brigádě. Vyznamenání za raku hol. královny přijali 2 jeho vnucci z Varšavy. Pozdní udělení vyznamenání zavinili údajně Angličané, kteří vinili Poláky z porážky u Arnhemu. Němci byli na spojeneckou operaci dokonale připraveni. Fred Kittel /Toronto/ sloužil u polní pošty v Dunkirku. V. Levin /Anglie/ hledá Bruno Kittela z Krnova. Skvost: I. Procházka "DUNKERQUE", vál. deník, 206 stran velkého form. V Kanadě jsou zatím jen 2 knihy.

O PARAŠUTISTECH

Malá oprava: Šperlovi se brali v r. 1946. — „Pardubický Deník“ měl člán-

nek „Před 90ti lety se narodil velitel „SILVER A“. A.Bartoš přišel na svět ve Vídni, z českých rodičů, ale v Pardubicích chodil do reálky a sloužil u dragounského pluku č.8 „Knížete Václava svatého“. Už v Agde byl sukníkář, horší to bylo v Anglii a také v Pardubicích měl se ženskými problémy. Dost riskoval a často navštěvoval svou matku a přátele. Tak ho vykreslil i nedávno v Pardubicích natočený film. Když na několika lokalitách zaválaly vlajky s hákovým křížem, mnozí starší občané si připomněli heydrichiádu a popravy v místním záměčku. Když se Alfréd Bartoš pronásledovaný Gestapem ve Smilově ulici sám zastřelil, bylo mu pouhých 26 let. --Vyšla knížka Lubomíra Kubíka „Proč Gabčík nestřílel“, 272 stran, 275 Kč. Románové zpracování známé události. -- Jak skončil Jaroslav Nachtman, obávaný Gestapák na protiparašutistickém referátu v Praze? Byl čs. policií předán Sovětům, pak poslán do GULAGU. Nekácel stromy či nedolováno zlato, ale stal se lágrovým „zubařem“, ač nikdy v tom oboru vzdělán nebyl. Oženil se a žil několik let v okolí Irkutsku. S jeho souhlasem jej KGB vydala čs. StB. Byl pak v r.1964 souzen v Praze s J.Veselým a M.Hnátem, vyslechnuto bylo 106 svědků a na základě jejich výpovědí byla Nachtmanovi prokázána přímá a nepřímá vina na smrti asi 200 účastníků čs.odboje. Dostal 14 let vězení, ale do výkonu trestu byla mu započítána vazba z ruských Gulagů. Ve Valdčicích začal psát jakési paměti a stal se agentem StB pod krycím jménem MÍLA či JARDA. Po propuštění pracoval na zubní ambulanci ve Voticích. V květnu 1974 sám Gustav Husák schválil jeho vystěhování do Německa. Není známo, zda tam žije i nyní. /Narodil se 1.11.1915 v Kročehlavech. --Když byl po válce před čs.soudebním souzením K.Čurda, ptal se ho jeden ze soudců „Proč jste zradil své kamarády?“. Odpověděl: „Za milion marek byste to, pane, udělal taky.“ --Když byla v Praze zatčena Hana Krupková, byla mladá, hezká, nechťelo se jí umírat. Gestapák W.Schultze měl její akta a naznačil jí, že je ochoten pro ni leccos udělat. Krupková řekla StB po válce m.j.: „Dal mi přinést jídlo, kávu a cigarety, načež mezi námi došlo k intimnímu styku. Slíbil mi záchranu a říkal, že se z toho pokusí dostat i manžela“. A splnil slib i když nemusel. Oba Krupkovi válku pravdu přežili. --Přednostou Zvláštní skupiny D, která v Anglii za války připravovala a vysílala parašutisty do okupovaného Československa, byl plk.Karel Paleček /28.1.1896-12.3.1962/. Jeho popel byl nedávno pietně uložen do čestného hrobu na Ústředním hřbitově v Plzni. Byl ruským legionářem a za totality byl krutě pronásledován a vězněn. Ceremonie se účastnil plk.Jaroslav Klemes. --Antonín Husník prošel v r.1947 para kurzem- který vedl Krzák s Černotou. Byl poslán do Čáslavi, kde se oženil. Po únoru 48 u něho StBáci našli 2 pistole a loveckou pušku s několika náboji. Dostal 13 let za velozradu a přežil Jáchymov s Krzákem a jinými. Byl propuštěn v r.1958 a usadil se ve svém rodišti, v Plzni. Rehabilitace se dočkal v roce 1990 a povýšen na brigádního generála. Článek v „Reflexu“ měl název „Bolševik“ a k ránu není daleko! --S.Berton komentoval v „Amerických Listech“ knížku „Ležáků známé i neznámé“. Napsala ji Jarmila Doležalová. Její matka přežila jako dítě tragedii v Ležákách.

POSLEDNÍ DNY PRAŽSKÉHO GESTAPA

Místo úvodu: Protiparašutistický referát na Gestapu v Praze vedl W.Leimer. Jeho pravou rukou byl česky mluvící Jaroslav Nachtman, který pod různými jmény řídil síť konfidentů a způsobil smrt mnohých čs.vlastenců. Před koncem války se Nachtman zajíšťoval na všechny strany a měl rozehráno několik variant pro budoucnost. První z nich byla záchrana po Leimerově boku ve Španělsku.

„Leimer vytvořil skupinku složenou z něho, mne a úředníka gestapa, myslím že Wintera, který rozpracovával otázky sabotáže. V průběhu příprav na útek si každý z nás připravil jedno příručí zavazadlo, do kterého zabalil ty nejužitečnější věci. Já jsem pak našel tři kufry odvezt autem české policie, které bylo přiděleno gestapu, ke svému strýci, bývalému důstojníku Seidloví, který bydlel v Dašicích u Čekanic v blízkosti Blatné. Svého strýce jsem požádal o uschování těchto zavazadel, protože jsou v nich věci, které chci zachránit před bombardováním Prahy. Popravdě uvádím, že jsem k jiné činnosti kromě této, svého strýce v zájmu gestapa nevyužíval. Nebyl mnou k ničemu úkolován, ani vytěžován. V době přípravy útoku, jehož cílem bylo Španělsko, ukazoval mě komisař Leimer ve své pracovně i malý kufřík, velikosti asi 50x40x15 cm, který byl naplněn zahraničními penězi, a to librami v bankovkách, dolary v bankovkách a zlatými dolary. Leimer prohlásil, že rozhodně budeme mít z čeho žít. Tento kufřík jsem od té doby neviděl.“

Vedle toho se zařizoval sám. V obchodě gestapa ve Smečkách byla tehdy zaměstnána sl. Jechová. Nachtman věděl, že má kontakty k odboji a nabídl se jí, že pronese do vězení v Petschkově paláci její dopisy. Skutečně pak od ní převzal dopisy pro skupinu tzv. „hausarbeiterů“, do které patřil plk. Plas, prof. L. Vaněk-Jindra a další, a nosil zpět i odpovědi.

Opuslil také být ve Spálené ulici, protože ho mnoho lidí znalo a nechtěl zde být zaskočen. Navázal proto v březnu 1945, ve svém oblíbeném Mánesu, známost s paní Štefání. Bylo jí tehdy kolem 30 let a její manžel sloužil v čs. zahraniční armádě v Anglii. Měla být v Melantrichově ulici. Požátkem května 1945 se k ní Nachtman nastěhoval a odtud 5. května 1945 odešel na telefonickou výzvu do štábu organizace BRUTUS.

Asi týden před pražským povstáním zařídil Nachtman s pomocí dr. Braděče odvoz svých příbuzných z Prahy. Gestapo utíkalo. Take Leimer nechal již v březnu odejít svou ženu s oběma dětmi. On sám se rozhodl zůstat. Chtěl spojit svůj další život se svou sekretářkou Prokopovou Pocházela z Českých Budějovic, kde její rodiče měli obchod. Ve svých představách se domníval, že se mu s pomocí falešných dokladů podaří zmizet v revolučním chaosu, a potom zde žít jako obchodník.

Podobně jednal i Nachtman. Odevzl svoji milenkou Greu Fischlovou i s množstvím zavazadel do Roblina, kde chtěli přežít revoluci. Cítili, že Nachtmanovu službu u gestapa nebudou rozvažující Češi tolerovat. ^{15b} Na gestapu v Praze se mizivím pálii archiv. Část písemnosti byla odvezena v doprovodu zvláštního oddílu do Bavorska, kde je měly dočasně uložit. Zbytek, od poloviny dubna 1945 až do 8. května, pálii na dvoře Petschkova paláce na zvláštním, pro tento účel zhotoveném, kovovém roštu. Na této hranici skončila téměř veškerá dokumentace Leimerova protiparašutistického oddělení i materiály z doby komisaře Pannwitz. Spálili i prvotní dokumentaci k atentátu na Heydricha, která dle K. Schnabla obsahovala kolem 56 svazků. V Leimerově úzoru zůstal jen útlý svazek několika protokolů se zajatými parašutisty z poslední doby, kterými, jako důležitý svědek, chtěl zřejmě přeplout do nových poválečných vod a vyhnout se obávanému revolučnímu právu.

1. května 1945 se rozšířila zpráva o dobytí Berlína sovětskou armádou a Hitlerově sebevraždě. V Praze začal neklid patrný i na lidech. Také na gestapu v Petschkově paláci tyto události pochopili jako soumrak a konec Třetí říše. Komisař Leimer se rozhodl k výprodeji své zpravodajské agentury, nikoliv k její likvidaci. Svolal poslední poradu svých konfidentů.

V Leimerově kanceláři bylo plno. Seděli zde Fink, Sasák, Holejko, Žiša s Hnátem a další dva elegantně oblečení muži, které nikdo neznal. Přítomen byl i Nachtman, aby ilumočil poslední Leimerův projev. Byl dramatický a tónem odpovídal duchu oněch dnů.

„W. Leimer na adresu všech přítomných řekl, že Německo válku definitivně prohrálo, ale to neznamená konec naší práce. Má zprávy o tom, že dojde ke konfliktu mezi Východem a Západem a pak budeme ještě využiti. Jsme pokládáni za spolehlivé osoby pro tuto další práci a byli jsme proto vybráni do tzv. R-síti a naše jména byla nahlášena příslušné ústředně. Budeme dále řízení a převzatí cizí zpravodajskou službou a staneme se její agenturou. Naznačil, že to bude západní. Není vyloučeno, že nás později převzme německá zpravodajská služba. Radil, abychom se v nových poměrech dobře zaběhli, abychom se stali příští pátou kolonou.“

Leimer ujišťoval své konfidenty, že po porevoluční dobu mají dokonce alibi a nikoho ani nenapadne je podezírat ze spolupráce s gestapem. Mají puně příslušníků odboje a mohou tak vystupovat. Falešné doklady jim umožňují volný pohyb. Vyzval je, ať si najdou nová zaměstnání a bydliště, kde je nikdo nezná. Mohou se vydávat za vracející se dělníky z Německa. Za revolučního chaosu to bude proveditelné. Konečně, kdyby jim hrozilo odhalení, mohou uprchnout na západ.

Nachtman, který celý projev ilumočil, k tomu dodal, že se nemusí nic obávat, protože všechny písemnosti gestapa byly zničeny a on zná mentalitu českého člověka. „Po revoluci si Češákové zapívají Hej Slovane a Kde domov můj a tím že bude po revoluci.“ ^{15b} Leimer pak všechny žadal, aby nechali vzátek u svých příbuzných, kde se po válce budou zdržovat. Všem konfidentům rozdali peníze, falešné doklady a zbraně.

To byla poslední porada Leimerova protiparašutistického oddělení. Potom se již každý staral sám o sebe.

Z knihy Jiřího Šolce „Děblová past“, která vyšla v Praze v r. 1993 v nakl.Exact Service.

O SKAUTECH

Gen.V.Vlček

9.5.1897-5.1.1971. se stal Fanderlik starostou skautů./

Když gen.Václav Vlček v Montreálu zemřel, první nekrolog o něm napsal Velen Fanderlik, žijící tehdy v Trailu, BC. Zdůraznil, že Vlček byl nejen vynikající čs.zpravodajec, ale i jediný velitel čs.skautů, zvolený do té funkce 4.2.1939./Po jeho odchodu do Francie

Bylo známo, že za války řídil Vlček v Anglii propagační oddělení čs.armády. Redigoval a vydával efektivní brožury v anglickém a českém jazyku pod jménem VUK./Vynikající byla studie „Proti přesile-ol Mnichova po La Manche“, 185 stran, popisující evakuaci našich do Anglie v roce 1940. Tehdy jeho vzácná manželka Božena byla v Protektorátu Gestapem vězněna, válku zázrakem přežila a zemřela v Montreálu 26.3.1979. Jediný syn Zbyněk má adresu: 3028 Chaucer Drive, Charlotte, NC 28210, USA. Jaké účte se gen.Vlček těšil, svědčí i to, že v Montreálu v letech 1956-1986 vznikl v rámci Třetího odboje „Prapor útvaru gen.V.Vlčka“. Bude asi nutné se jednou podrobněji zmínit, co dělal V. Vlček v Montreálu během studené války a jak ironické bylo, když se s ním na hřbitově loučil „procítěným projevem“ kom.dublér dr.Jiří Škvor-Pavel Javor, alias „OREL“. Tolik k býv.veliteli čs.skautů. -- Jinak starší skauty stále zajímá, zda skutečně byla sepsána „kapitulace“ listina, snad podepsaná Sumem, Plajnerem a Mohoritou, kterou skauti na počátku roku 1970 zrušili svou samostatnou existenci. Mladší dnešní skauty už ta záležitost nezajímá, ale některým skautským veteránům stále vrtá hlavou, zda by nebylo bývalo morálnější nechat se rozpustit nařízením shora/jak to udělali němečtí okupanti v r.1940/. -- „Echo Valašska“ přineslo reportáž o skautské mohyle na svahu Lysé hory. Hlavně zásluhou br.Teichmana-STOPARE je IVANČENA zrestaurována. Od r.1946 tam skauti nanесли na 150.000 kamenů na počest Němci popravených 18ti skautů ostravské skupiny „Odboj slezských Junáků“ 24.dubna 1945. -- 21.5.2006 zemřel v Litoměřicích ve věku 81 let, tamní skaut č.1, Ing.arch.Daniel Benešovský. Jeho manželka MUDr.Světlá Benešová byla známá také; její skautské jméno bylo UŠKA. Řídili své oddíly po celou dobu komunismu. Ve skautském duchu odchováli 3 dcery /Světlu, Danielu a Zuzanu a 7 vnoučat./ Smutnou zprávu nám poslala M.Čechová z Austrálie. -- 100.výročí narozenin Velen Fanderlika bylo 10.2.07 oslaveno v Brně, pod záštitou primátora Onderky. -- B.Polák-BEMBO vydal v Krnově knihu svých vzpomínek. Byl v odboji skautů ve Slezsku. -- Také v Ivančicích oslaví letošní 100.výročí světového skautingu. Mají i oddíl roverů a rangers. -- Slovácké divadlo v Uh.Hradišti mělo 250.repriзу Foglarových „Rychlých šípů. -- O jakékoliv informace píše na: JUNÁK, Senovážné nám.24, 116 47 Praha 1, Czech Republic.Tel.:234-621-533. -- Aktivní v Roztokách je Petr Hosman.“

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Na postu předsedy Senátu se udržel MUDr. Přemysl Sobotka; místopředsedy se stali: MUDr. Jiří Liška, Jiří Šneberger, Jan Rakušan a Petr Pithart. --Kapelou roku v ČR se stala skupina "Divokej Bill". --"Severské Listy", řízené M. Stanovským /Dřevnice 51, 537 Ol Chrušim/ jsou obdivuhodné. Jsou orgánem "Severské Společnosti" a mají 36 stran 4x za rok. --Přimlouvám se, jako čestný občan Pardubic, aby Otcové města v čele s novým primátorem ing. J. Denlem, pomohli při rekonstrukci býv. Larischova zámku v Pardubickách. Byli tam popravováni za heydrichiády čs. vlastenci, včetně ležáckých. Mohlo by tam být důstojné muzeum. /Pokud byv. občané města žijící v cizině chtějí finančně pomoci, mohou tak učinit přes "KL". /V pozadí snahy je "Klub přátel pardubicka" a dr. Jiří Kotyk, novopečení šedesátník. --Z Chrušimi se ozvala Jitka Měšťanová a z Roztok Pavel Svoboda. --Diskuse kolem nového ministra zahraničí ČR, Karla Schwarzenberga, pokračuje, ale získává na popularitě. --2.5.2006 zemřel v Dobříši byv. resident Montreálu a profesor na tamní McGill universitě, Ing. Vladislav Zajíc. Bylo mu skoro 88 let. --Prez. V. Klaus vyznamenal prof. ThDr. Karla Skalického. Byl v Římě známý jako Don Carlos a redigoval "Studie" vydávané Křesťanskou Akademií. --Ptáčkové na Moravě jsou smutní: v Leštině u Zábřeha zemřel náhle známý ornitolog Jaroslav Ābutil, 64. Odešel 29.12.06. --I senátor P. Sobotka fandí návrhu, aby krajané mohli volit "na poště". Zamlouvá se mu švédský vzor. /Při posledních volbách se registrovalo 8041 krajanů a z nich volilo 6743. --Senátor Mgr. Martin Mejstřík vydal solidní tiskové prohlášení ke zprávě Mez. panelu OSN ke klimatickým změnám. --V 50. letech hlídalo čs. západní hranici 20.000 členů PS a připravili o život přes 300 osob. Sami ztratili 656 příslušníků Pohraniční stráže a v Poběžovicích plánují na jejich počest pomník. --Zbrusu novým vládním letounem je Airbus A-321, de facto typ A-319/CJ/. --"Český svaz curlingu" /metané/ má na 350 členů. Našli domov ve vršovické HASE. Sport vznikl ve Skotsku v r. 1511. /V Kanadě je přes milion registrovaných hráčů a nejlepším je dnes slovenský krajan Jakub z Calgary. --Připomínka: Fráňa Šrámek se narodil 19.1.1877 v Sobotce a zemřel 1.7.1952 v Praze. Byl zván básníkem mládí. --Karel Schwarzenberg se narodil 10.12.1937 v Praze. Ministr zemědělství Mgr. Petr Gandalovič 15.8.1964 též v Praze. Byl v letech 1997-2002 gen. konsulem ČR v New Yorku a pomohl mnohým válečným veteránům. --Dr. Ivan Dubovický byl v letech 1998-2001 kulturním attaché na velvyslanectví ČR ve Washingtonu. --Překvapením bylo, že se JUDr. Vlasta Parkanová stala ministryní obrany a že senátor Václav Jehlička přijal kandidaturu na ministra kultury. --Z Prahy odešel po dvou letech chorvatský velvyslanec dr. Viktor Brož. Založil unikátní Klub velvyslanců hovořících česky a jeho paní Evica byla členkou Asociace žen diplomatické sboru. --Úspěšný Týden česko-slovenské vzájemnosti byl ve Zvolenu v říjnu. --Český hokejista Patrik Eliáš se stal velvyslancem dobré vůle organizace UNICEF. --Nina Ingridová v Brně má tel. čísla: 549-254-718 a mobil 731-004-183. Ráda přijme pozvání, aby přednášela. --Stálá komise Senátu pro krajany má 13 členů. Předsedkyní je Jitka Seitlová a mezi členy je Jaromír Jeremáš. --František Čuba, 70, žije, ale byv. kvetoucí JZD Slušovice je v troskách. Na závodisti se občas závodí. V. Havel populární není od té chvíle, když v r. 1990 ve veřejném projevu prohlásil, že "je třeba rozplést temné slušovické nitky". --Plánují se fotovystavy "Roztoky včera a dnes" a "Zajímavé objekty v Roztokách". Kdo může takové záběry zapůjčit, může je poslat R. Kolářové, Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy. --Doporučujeme Hotel Questenberk, Úvoz 15/155, 110 00 Praha 1-Hradčany. Tel. 420 - 220 407 600. U paní ředitelky Milky Fliegelové je host na prvním místě. --Zlín plánuje rozsáhlé přestavby. Za rok Dlouhou ulici nikdo nepozná. --V Roztokách u Prahy vědci odkryli kosti mamuta a slovenské velkoměsto se 600 domy, asi hlavní město Sámovy říše ze 6. století.

Vyšla známka s Tomášem Batou

Zlín (včr) - Tomáš Baťa se dočkal vlastní známky. Aťák včera vydal: ke 130. výročí narození zakladatele obuvnického impéria německá poštovní společnost ASD. Opadla filatelická rama vyšla v limbova něm nákladu šest tisíc kusů. V poslatelnosti provozu se bude používat jen v zemích, kde se platí eurem. České ministerstvo informanky už už před časem vydal Batovu známku.

Trh s vínem ovládl Kanadáné

Šatov - Třešnickou na donu v práci vinařů na Znojemsku je výroba ledového vína. Znojemští vinaři by rádi s těmito víny pronikli i na světový trh, ale to se nedáří. "Přes veškerou snahu prorazit s našimi mnohdy raritními ledovkami na anglický či ruský trh, kde je o toto víno mimořádný zájem, se nám zatím nepodařilo. Vinotéky s tímto vínem tam zcela ovládl Kanadáné," postěžoval si ředitel šatovského Znovinu Pavel Vajner. (ac)

Život spjatý se zemí pod Karpaty

Čas můžeme měřit různě, což platí i o trvání naší Společnosti. Já na to mám trochu zvláštní metru - plynují lety odhlučují v pětiletých intervalech narozeninami básníka a publicisty Jaromíra Hořce; letos je to už po čtvrté, kdy si celá naše spolková komunita připomíná zokrouhlené jubileum našeho pravilho, nyní čestného předsedy. Poprvé roku 1991, když mi bylo sedmdesát, a teď právě slavíme jeho pětadesátin. Máme velkou radost, že se jeho dožívá zdův a v duchovní čilosti, že pořád můžeme číst jeho produktivní texty a osobně ho vřít na našich setkáních.

Jaromír Hořec se narodil v rodině lesníka 18. prosince 1921 v Chustu na Podkarpatské Rusi. Na Podkarpatsku také začal chodit do školy. Za nacistické okupace pracoval jako dělník, po válce vystudoval češtinu a literaturu na Filosofické fakultě Karlovy univerzity a pracoval jako novinář (mj. šéfredaktor deníku Mladá fronta nebo časopisu Hlas revoluce) a nakladatelský redaktor. Za normalizace nemohl publikovat, vydával však v samizdatové edici Česká expedice knihy - celkem asi 120 svazků. Počátkem 80. let byl vězněn

za „podvrazení republiky a šíření ineditní literatury“. Po r. 1989 stal mj. u zrodu Společnosti přátel Podkarpatské Rusi, kterou deset let vedl. Vydal řadu básnických sbírek, odborných studií a studií zejména literární historického charakteru, historická a politologická pojednání o moderní historii CSR - soustředil se zejména na okolnosti přičlenění Podkarpatské Rusi k republice a poválečný vývoj, kdy byl region nuceně připojen k Sovětskému svazu. Psal rovněž písňové texty (např. populární Dva modré balíčky a Docela všední, obyčejný den; jazzem a populární hudbou se zabýval i jako publicista. Svěmu podřídil Podkarpatské Rusi věnovaný sbírky Jasna či Chléb na stole. (Ukázky této tvorby J. H. publikujeme na str. 10 a 12)

Životopisné údaje i seznam vydaných děl lze jistě najít v encyklopediích i na internetu, věcná fakta však jen těžko zachytí větší vřtch Jaromíra Hořce k Podkarpatské Rusi, celoživotní aktivní zájem o osud této země i o Rusín, a publicistické i organizátorské úsilí, jež jím věnoval. Mnozí z nás však to vše mají v duchu společně „zapomenutí“ a trvale zachováno v duši.

AGÁTA PILÁTOVÁ

Paní starostka Roztok u Prahy, ing. architektka Olga Vavřínová, byla zvolena za hnutí "DOST!" /byla potěšena, že se zvěst o jejím zvolení dostala do celého světa. Poslala nám foto roztočité perníkové radnice, kterou ji pod stromček věnovali její spolupracovníci. Píše, že v Ježibabě se hned poznala. Po třech měsících má kolem sebe dobrý team: všichni mají v plánu, aby se město stalo zas zahradním a kulturním městem. Je třeba dokončit stavbu moderní základní školy, přidat víc zeleně, rozjet zajímavé kulturní a společenské akce. Plánuje se první Městský GALA PLES, velký dětský den. Snad dojde i na sjezd byv. roztočských občanů, kteří žijí v zahraničí. Zjistilo se, že Den otevřených dveří na radnici byl uvítán. Více občanů by se mělo zapojit do "Odrazu". Formou "Jednou větou" po vzoru "KL"? MJ

Předseda ČSÚZ obdržel medaili „Nadace odkazu T.G.M.“

Za práci ve prospěch odkazu T.G. Masaryka ve světě udělilo předsednictvo Masarykova demokratického hnutí medaili „Nadace odkazu T.G.M.“ předsedovi Československého ústavu zahraničního Jaromíru Šlápota. Slavnostní předání se konalo 20. prosince 2006 v pražském divadle Kolowrat na Klubovém podvečeru pořádaném ke 120. výročí založení časopisu Čas, jehož duchovním inspirátorem byl právě T.G. Masaryk.

„K udělení medaile nás vedla dlouhá spolupráce na poli podpory nadačního budování Masarykových soch ve světě“, uvedl prof. MUDr. Michael Haláška DrSc., předseda Masarykova demokratického hnutí, které šířením děl i obrazových záznamů Tomáše Garrigue Masaryka usiluje o to, aby se jeho etické, humanitní a demokratické ideje staly součástí života občanů.

Se stejným cílem Československý ústav zahraniční realizoval v uplynulých letech čtyři památníky T.G. Masaryka v zahraničí: v Mexiku, Užhorodě, Petrohradě a v Košicích, kde šlo o společný památník T.G.M. a Milana Rasislava Štefánika. „Udělení medaile chápu jako ocenění mnohaleté usilovné práce nejen mě, ale i členů a přátel ČSÚZ“, zdůraznil při převzetí medaile předseda ČSÚZ Jaromír Šlápota. „Na realizaci památníku v Mexiku se podílel Dr. Josef Kolínský, který tehdy pracoval jako ředitel ČSÚZ a významně přispěl ministr Jaromír Císar, který pomohl tím, že magistrát města Prahy daroval finanční prostředky na odlití sochy. Realizaci a přesun jsme pak realizovali my“, dodal. „Dále bych rád vzpomněl pomoc při zajištění finančních prostředků paní Antonína Šmuka, Ivo Valentý, Sařeta Bojčice, paní PhDr. Libuše Benešové paní Ing. Ivo Schotta, prof. Ing. Věra Silhána, CSc., doc. PhDr. Jaromíra Hořce, CSc., doc. Ing. Milana Veverky, CSc., Ing. Ivo Vaňka, bez nichž by 4 památníky nevznikly a ani já bych nemohl tuto medaili obdržet.“ připomněl dále Jaromír Šlápota s tím, že ocenění bylo uděleno i za realizaci a vybavení knihovny T.G.M. v Končenci v Chorvatsku, která má dnes hodnotu přes milion korun.

Další medaile udělilo Masarykovo demokratické hnutí stejný den šéfredaktoru novodobého časopisu Čas, který vychází od roku 1993, doc. PhDr. Jaromíru Hořcovi, CSc., k životnímu jubileu pak doc. Bořivoji Petrákovi a dále Ústavu T.G. Masaryka a Masarykově společnosti, s nimiž hnutí úzce spolupracuje.

Šéfuje kladenské pobočce "Svazu bojovníků za svobodu". --"Baťa, to byl vizionář, ale dnešní politici? Nic moc." Načepsal úvodník list MF-Dnes. Plánoval mj. dálnici z Chebu na Podkarpatskou Rus. --Tomáš Baťa Jr./rezident Kanady/vetoval sousoší svého otce Tomáše a svého strýce Jana. Mělo stát ve Zlíně. --18ti-letý vnuk světoznámého obuvníka, Thomas, studuje češtinu v pobočce zlínské univerzity v Uherském Hradišti. Profesorkou je Renáta Večerková. --Punc nejsolidnějších dopisovatelů "KL" formou vhodných výstřižků z novin mají Marie Budilová a Jiří Krumpholz, oba Moraváci. --Jiří Pehe se zabýval poštovními známkami s portréty našich presidentů, od TGM po V. Klause. Respekt k Hradu v sobě prý tají i touhu Čechů mít zas nějakého korunovaného krále /posledním byl habsburk Ferdinand V., zvaný Dobrotivý, v roce 1836. --Král českého komiksu Kája Saudek se zotavuje doma po osmiměsíčním pobytu v motolské nemocnici. Při srdeční slabosti vdechl kus syrového masa, zkolaboval a 20 minut nedýchal. Naštěstí ho objevila pětiletá vnučka, která zavolala pomoc. --Zlín má nový integrovaný bezpečnostní systém. --Charta 77 slavila 30. výročí. Podepsali ji mj. Patočka a Jiránek.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Stanislav Berton-Brzobohatý, Unit 48, 21-37 Birtwill St., Pacific on Coolum, Coolum Beach, Qld.

4573-Australia, si dal práci a sestavil 300-stránkovou knihu "Smích za Železnou oponou". Je to skutečná všehochuť. --V nové rakouské vládě je několik českých jmen, např. paní D. Burešová. Vláda se pokusí zachovat svou neutralitu. --Stan Brouček se vypořádal s etapami českého vystěhovalectví do všech zemí a světadílů světa. Vzápětí mu vydala Akademie věd ČR. --Miroslav Tuček /1925-2004/ žil v Curychu. Byl kmotrem mnohých posrpnových přistěhovalců. Stál u kolečky časopisu "Zpravodaj". --Naši krajané v Daruvaru nezapomněli, že před 15ti lety bylo na 1.500 jejich dětí převezeno do bezpečí do Československa, na popud prezidenta V. Havla. Město se po jejich odjezdu stalo bojištěm občanské války. Děti se vrátily po 5ti měsících. --List "Strípky" má adresu POBox 27 332, Wellington, New Zealand. Rádi Vám pošlou ukázkové číslo. --Poúnorový exulant dr. Oldřich Černý žil v USA, pak přesídlil do Ženevy, kde pracoval na Mezinárodním úřadu práce. Tam dosud žije a s radostí organizuje Dny zahraničních Čechů v Praze. --Krajská Vídeň se rozloučila se zasloužilou pracovnící Olgou Matalovou /2.8.1922-19.12.2006/. --Blanka Kubešová z Lucernu měla v Praze úspěšnou premiéru své hry "Deník Leošky Kutheilové" v prosinci 2006. "Divadlo 90" v ulici Karolíny Světlé bude hru opakovat. --"Katolické Listy" /70 Homebush Rd., Strathfield, NSW 2135, Australia/ jsou dnes mezi krajany tak populární, že konkurují skoro sokolskému "Věstníku". Duchovní správce kat. krajanů Rev. J. Šimek má bezesporu novinářské nadání. Klade důraz na náboženskou stránku. Pečlivě vybraný humor obsah novin vhodně opepří. --Luxusní vládní vila v Bělehradě /vedle am. kan. ambasády/ patřila do r. 1945 fediteli České banky B. Boukalovi. Nyní se jeho vnuci pokusí o restituci. --K 28.X.1918 vystoupila před krajany v Sydney, NSW pěvkyně Miluška Šimková. O TGM přednášel Stanislav Berton-Brzobohatý. Oba dostali čestné členství Besedy. --Oli Andělová /No. 10, 2460 Frankston-Flinder Rd., Bittern, Vic. 3918, Australia/ oslavila "87". Pochází z Nákla a uvítá od přátel ve světě pohlednice a dobrý humor. --Lenka Šetelíková /Darlinghurst, NSW/ se stále schází s přáteli v českých restauracích "U nás doma" nebo "Prague". Zná dobře osudy babičky Ludmily Šetelíkové-Bílé, která se málem stala manželkou studenta Milana Rastislava Štefánika. Syn Lenky, Richard, žije v Torontě. --Předsedkyně "Klubu" ve Vídni je Ing. Helena Baslerová. --Podle Z. Boháče zemřel MUDr. Felix Uhl na jaře 2006 v Rheinecku /SG, Švýcarsko. --Stále hledáme Evžu Buřnovou z Vídně. --Filosof dr. W.F. Šetina /kořeny má v Přelouči/ z Frankfurtu /M. ob- jevil v Jizerských horách báječnou restauraci "NEBE". Ale pochutnal si i v Roztokách u Prahy. --J.D. Konrád stále žije v Johannesburgu, RSA, ale plánuje větší přesun. --MUDr. Jindřich Žák z Lugana objevil v rodném Kojetíně na hřbitově urnu s popelem MUDr. A. Procházky, čs. ministra zdravotnictví do února 48. Dotyčný se narodil 5.8.1900 v Napajedlích, zemřel 8.5.1970 v New Yorku. --V Nikaragui byl odhalen pomník Mistra Jana Husa. K Moravské církvi v okolí Puerto Cabezas se tam hlásí asi 100.000 osob. --Na německých dálnicích se začala vybírat "ekologická daň", 200 Kč. za auto. Zemřel v r. 2004.

Posice českého velvyslance v Rakousku byla vždy dost prestižní. Nedávno ve Vídni nastoupil na toto místo býv. primátor Prahy, RNDr. Jan Koukal. Narodil se 29.7.1951 v Brně, jeho manželka je stomatoložka a mají 3 děti: Alici /1975/, Janu /1977/ a Kláru /1984/.

Posrádáme kontakt s profesorem Janem Milíčem Lochmanem v Basileji ve Švýcarsku. Byl to posrpnový exulant, který se vypracoval svými spisy a přednáškami na místo rektora slavné basilejské university. Podle mnohých byl důstojný nástupce nejznámějšího našeho komeniologa prof. O. Odložilíka. Teologickými stránkami odkazu Jana Ámose Komenského za vedení prof. Lochmana se zabýval v létě roku 1992 Mezinárodní komeniologický kongres na Karlově universitě. Bylo mu tehdy 70 let a byl plný energie: před sezením v Praze přednášel o Komenském v Novém Městě na Moravě, ve Velkém Meziříčí, v Novém Městě nad Metují /tam dostal z rukou p. starosty Pavla Vašíny diplom Čestného občanství města- zřejmě se tam v roce 1922 narodil/ a v Hradci Králové. Tehdy prof. Lochman za počtu poděkoval a zdůraznil tradiční toleranci města, které od roku 1501 poskytl útočiště Jednotě bratrské. Zemřel v r. 2004.

Kupuji či vyměňuji pohlednice známky, bankovky, dopisnice, mince a d. s celým světem J. K.H.Z. 50724 Dětemice 25, ČR

NAŠI V USA

"Hospodář" otiskuje zajímavé příhody z 30ti-leté služby v kanadské armádě majora J. Kasandy z Ottawy. Soubor povídek autor nazval vtipně "Život vojenský-život veselý". Narodil se 4.4.1926 v Č. Budějovicích. Kdo nechce přijít ani o jedno pokračování, může si "Hospodáře" objednat na: P.O. Box 301, West, Tx. 76691, USA. --J. Machek /viz článek níže/ prožil závěrečné roky svého života v luxusní osadě Sun City Center, Fl. --Novým předsedou SVU se stal Prof. F. Raška, 400 Harrison Ave., Highland Park, NJ 08904, USA. Narodil se 26.5.1939 v Praze. Aktivní je také patholožka prof. Jana Rašková. --Poslanec E. Fusek /otec níže uvedené Věry/ zemřel ve Washingtonu. --Blízký spolupracovník Komenského, Augustin Heřman, se v Holandsku vyučil zeměměřičem a Holanďané ho poslali do Ameriky. Ve státu Maryland přešel do služeb angl. Lorda Baltimore a zmapoval státy Maryland a Virginii. Místo peněžité odměny si vyžádal 15.000 akcí a titul Lorda. Postavil imponantní "Bohemia Manor" a snil o nové Bohemii, když bylo jasné, že se Čeští bratři po 30ti-leté válce do rodné země bohužel vrátit nemohou. Dne 11.11.1686 Lord Heřman zemřel.

V Marylandu mají město Port Heriman, v Chesapeaku je Heriman Avenue a blízká řeka se stále jmenuje Bohemia River. Jeho potomci užívali jména zkomolená a tvrdí se, že válečný am. velvyslanec v Moskvě Averell Harriman, měl v sobě krev Augustina Heřmana. --Tradiční BESEDA BALL bude v New Yorku 23.2.07 v Rockefeller Center. Vystoupí Dva Pilarová se svým pražským orchestrem. Záštitu převzal čs. velvyslanec u SN, Martin Palouš, gen. konsulka Halka Kaiserová, gen. manažer Czech Centres Jan Bondy; Hon. Chairman je Mrs. Betty Lee Knorr.

IN MEMORIAM

JOSEF MACHEK

Narodil se v Olomouci, kde ve svých šesti letech vstoupil do Sokola a kde také absolvoval obchodní školu. V Sokole Olomouc byl členem jezdeckého, lyžařského a volebalového odboru a na X. všesokolském sletu v Praze r. 1938 byl členem úspěšného družstva dorostu jednoty v sedmiboji. Za mobilisace v r. 1938 byl příslušníkem S.O.S. Sokola Olomouc.

22.11.1920-15.11.2006.

V Sokole působil vitálně, také během svých studií na vyšší průmyslové škole v Brně a po více jak v Sokole Hostelově na Moravě. Bezprostředně po komunistickém puči v únoru 1948 opustil ilegálně Republiku, po několika-měsíčním pobytu v uprchlických táborech v Německu emigroval v prosinci 1948 do Kanady a usadil v Montrealu, kde studoval na Technické škole. Byl tam jedním ze zakládajících členů Sokola "Masaryk", několik let působil jako cvičitel žactva a dorostu, později byl zvolen jednatelem. S montrealskou jednotou se zúčastnil několika sletů a veřejných vystoupení Kanadského Sokola v Torontu, Montrealu a Windsoru v Kanadě a v roce 1958 sletu Slovenské tělocvičné jednoty Sokol v USA v Clevelandu.

Koncem roku 1958 přesídlil do Spojených států, do Los Angeles v Kalifornii, kde působil nejprve jako návrhář u letecké firmy Hughes Aircraft, pak u firmy Litton Ship Systems. Později se zapsal na studia na University UCLA a ve škole Anthony School a zahájil úspěšnou obchodní dráhu v prodeji nemovitostí. Současně působil také jako veřejný notář. Jako na všech ostatních místech svého působení, zapojil se také v Los Angeles ihned do činnosti tamní sokolské jednoty, byl členem různých odborů, a pak postupně zastával v jednotě funkce náčelníka, jednatele a místopředsedy. Účastnil se mnoha sletů a veřejných vystoupení amerického sokolstva v San Francisku, ve Fresno, v Los Angeles, se sokolskou skupinou vystupoval úspěšně v populárním televizním pořadu a v zábavním středisku "Disneyland" vedl krojovanou skupinu Sokola Los Angeles v proslulém "průvodu národů".

Po několikaletém úspěšném obchodním podnikání nastoupil do penze, do níž jej následovala jeho manželka Julie, která působila řadu let na kalifornské universitě v Los Angeles.

Dr. Jozef Lettrich

/1905-1969/ byl po válce prvním čs. politikem. Byl předsedou Slovenské národní rady až do roku 1948.

V am. exilu se postavil do čela demokratických Slováků: blíž- kým mu byli mj. Martin Kvetko, R. Fraštacký, Ján Smerek, M. Múdry, Š. Papánek, Ján Šikura a Mikuláš Ferjenčík. Byl to Ján Smerek, který pro "KL" napsal, že "bolo dosť možné, že citlivá duša Lettrichova v rokoch 1968-1969 ťažko znášala ďalší úder na svoju domovinu, brutálnu inváziu varšavského paktu a na druhej strane cynizmus Západu". Zemřel na zlomené srdce v New Yorku a prý je pohřben v Chicagu.

Měsíčník moravského humoru

„TRNKY-BRNKY“

Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26,40

Lze poslat i též na „KL“

Kdo pozná tuto naši herečku z divadelních jevišť a z filmu? Je to Věra Fusková-Peters, ročník 1932 a žije ve Fairbanks na Aljašce. Její otec byl do února 48 poslán- cem v ČSR a dostal se do Anglie. Tam Věra do- studovala Král. akademii dram. umění. V divadle Phoenix v Londýně hrá- la s J. Voskovcem ve hře "Denník Anny Fran- kové". Měla přes 100 repris. V 50. letech se účastnila několika Shakespearových festi- valů v USA. Měla před- ní role v TV produkcích v USA a v Anglii. Něko- lík filmů, např. "Escape in the sun", natočila v Africe. Dělá nám čes- t.